

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 163 / 15. ročník

No comment

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci červnu roku 2004.

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

Úvodem

Je tu poslední letošní číslo našeho oddílového časopisu. Je tábor, právě dnes je návštěvní den, máme za sebou Yksuiapi a více než polovinu tábora. Doufám, že ten poslední týden co nás čeká proběhne bez problémů.

V tomto čísle vás čeká opět pár akcí a taky hodnocení uplynulého roku ze strany Stopaře. Opět se nedostavily příspěvky za některé družiny, takže od příštího ročníku zavedeme nekompromisní metodu cukru a biče.

Mičim ovšem nezklamal a napsal o akci Valmez. Taky se nezapomněl zmínit o fenoménu dnešního oddílového života, tj. o tamních skautkách, které tak zaujaly naše hochy, že se zapomněli při lukostřelbě trefovat do terče. Mimochodem, Mičim tvrdil, že shání číslo na Plamena, aby ho mohl poslat do Vsetína. Takže akce Valmez byla úspěšná.

Další akcí je táborák pro rodiče, také poznamenaný deštěm, avšak nakonec také hodnocený jako úspěšný, i když z jiných důvodů než akce Valmez. Táborák se celkově vzato povedl, až na některé maličkosti. Myslím, že rodičům se „hutný“ program líbil. Je fakt, že táborák trval rekordně krátkou dobu, ale zato měl spád. Dočtete se v článku od Stopaře.

Právě probíhá napínavá Scénka Sov, vzadu přihlíží Škvarkovo-Provazova rodina

A na důkaz toho, jak je náš

oddílový časopis aktuální, si můžete přečíst fotoreportáž z prvních dnů letošního tábora.

Důležité údaje:

Příští redakční rada se koná:	Redakce BK všem přeje veselé Vánoce a šťastný nový rok!!!
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	
Příští číslo vyjde:	

Na titulní stránce je Ječmen, který letos vyhrál Javorovou nažku. Stal se absolutním vítězem v bodování, byl druhý ve 100% docházce a taky zrovna na tenhle táborák měl 15 let. Takže je to už velký kluk.

Mír bratře...

Můžete hádat, čím je tahle ruka:

- a) Ječmena
- b) Ječmena
- c) Ječmena

Kdo uhodne správně, je dobrej.

Rendy

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

Slovo Degandawidy

Je tu poslední, desáté číslo letošního ročníku Březové Kůry a také poslední Slovo Degandawidy. Všechny akce jsou za námi, další schůzky budou zase až v září a čeká nás vrchol činnosti – tábor. Je takovým zvykem, že na konci se bilancuje a ohlíží zpět, tak se o to pokusím taky. Zkusil jsem si pročíst těch uplynulých 9 Slovo Degandawidy a zjistil jsem, že ve čtyřech z nich jsem se zamýšlel nad tím, co se v oddíle nedaří a snažil jsem se na to upozornit. Ve čtyřech jsem vyjadřoval potěšení z toho, co se v oddíle daří a v jednom to bylo tak neutrální. Takže nám z toho vzejde remíza. Řekněme v období od října do února to byla spíš kritika, na jaře už to byla veselejší psaní. Musím přiznat, že když se podívám na ten uplynulý rok, mé dojmy, že v březnu se to začalo zlepšovat, jsou podobné. Snad jen s tím, že někdy začátkem června se to trochu pokazilo.

Když si to zkusíme shrnout, zjistíme, že:

- září se povedlo hlavně díky úspěchům Vlků a Mauglího na Svojskově závodech a na srazu BVÚ.
- Pak už to ale tak slavné nebylo. Docházka na akce docela vážla, což ostatně platí až do teď.
- Rod Koníků, který měl připravit nováčky, úplně ztroskotal.
- Starší kluci, kteří měli pomáhat s vedením často úplně kašlali na své povinnosti a jejich přístup k oddílu byl řekněme velice chladný.
- V zimě (i díky chřipce) byla docházka úplně katastrofální a na sněmu se nás sešlo jen něco přes deset bojovníků kmene.
- Plán akcí se nedařilo stoprocentně plnit (problémy s tělocvičnou na florbale atd.)
- Pak už se to ale začíná obracet. Plamínek se ujal Vlků a tato družina postupně začala plnit původní očekávání. Jejich aktivitu dokumentuje i vynikající docházka a výsledky Vlků v celoročním bodování.
- Především díky Mičkinikwovi proběhl nábor nových kluků a tím byly naplněny stavy dvou rodů (Sov a nově vzniklí Medvědi). Sám Mičkinikwa se pak výrazně podílel na jejich vedení.
- Docela bohatý plán akcí na letošní jaro se podařil splnit (a dokonce proběhl i jeden florbale navíc)

To, co mi teď kazí dojem je především právě stále slabá docházka u všech rodů kromě Vlků. To je věc, na které bude potřeba po prázdninách zapracovat a v souvislosti s tím se bude určitě potřeba zamyslet nad uspořádáním družin v novém roce.

Když se podívám, kam zmizel druhý hlavní nešvar, který nás v tomto roce trápil (a to je pasivita některých starších bojovníků), zjišťuji, že byl jaksi „zameten pod koberec“. Tedy nezmizel, jen sešel z očí. Docházka na oddílové rady se sice zlepšila,

ale zato mi ubyl kredit na mobilu, protože jsem často na radu předem pro jistotu upozornil. Už se sice tak často nestávalo, že by kluci nesplnili svoje úkoly, ale to taky pro to, že už jich tolik nedostávali (ačkoliv uzávěrka BK č. 162 dala některým opět prostor „vyniknout“). V průběhu jara totiž převzali chod oddílu zase na svá bedra lidé jako Rendy (Akce Selkirk, Val-Mez), Mičkinikwa (vedení Sov a Medvěďů a spousta akcí) nebo Wablautanaga (tělocvična, táborák pro rodiče).

Ačkoliv tedy já můžu mít z chodu oddílu solidní pocit, Mičkinikwa by asi uplynulý rok hodnotil jinak, protože se nepodařilo splnit jeden z hlavních úkolů nového vedení – převzít otěže do svých rukou. A tato věc nesouvisí bezprostředně s momentálním fungování oddílu, ale s jeho budoucností, protože ať chceme nebo ne, jednou to stejně přijde. Kluci jako Rendy nebo Wablautanaga to nebudou věčně zachraňovat a pak bude jen na současných oddílových a rodových rádcích, jak bude oddíl fungovat. Tedy, ještě je na čem pracovat.

Degandawida Stopař

Euro 2004 v Portugalsku

Nejen pro ty, co strávili na táboře i týden, kdy naše mužstvo hrálo čtvrtfinále a semifinále

Jak víte, naši fotbalisté obsadili na ME v Portugalsku třetí místo společně s Nizozemskem. Po výhrách ve skupině 2:1 s Lotyšskem, 3:2 s Nizozemci a 2:1 s Němci následovala čtvrtfinálová bitva s Dány. Je pravda, že Dánové byli místy daleko nebezpečnější a měli i více ze hry, avšak ve druhém poločase jim naši nasázeli 3 góly a bylo rozhodnuto.

Semifinále proti překvapení z Řecka se mnoha lidem zdálo jasnou záležitostí a skoro celý národ už viděl náš tým ve finále proti domácím Portugalcům.

Řekové však 105 minut dokázali bránit stav 0:0. Dvacet vteřin před koncem prvního prodloužení náš obránce Ujfalusi podcenil míč a musel v nouzi před řeckým útočníkem zahrát balon z hřiště, Řekové tedy kopali rohový kop. Dvě vteřiny před koncem se jim z této situace podařilo skórovat a náš tým už neměl čas s výsledkem cokoli udělat. Rozhodčí Collina okamžitě po rozehrávce ukončil zápas. Gól z rohového kopu náš tým nedostal víc jak tři roky (a jak dodal trenér Brückner, dostali jsme ho po třech letech, zato v poslední minutě).

Můj názor je, že rozhodčí po celý zápas stranil Řekům, avšak „vinu“ za naši prohru na něj vůbec nelze svalovat.

Po počátečním šoku se z toho hráči i fanoušci vzpamatovali. Naši dokázali, že patří ke světové špičce a vezou si domů bronzové medaile. Za dva roky je mistrovství světa a naši mohou opět dokázat velké věci.

Řekové trochu připomínají náš tým před osmi lety, kdy si naši překvapivě dokráčeli pro stříbro, a to přes Rusko, Itálii, Portugalsko a Francii.

Mimochodem dva nejpoblárnější sporty u nás jsou fotbal a hokej. Pokud se úspěchy našich v obou těchto sportech „sečtou“, patří naše republika k nejúspěšnějším státům světa. Jen mužstva ČR a Švédska se dokázala probojovat do vyřazovacích bojů jak na nedávném MS v hokeji, tak nyní na Euru.

A v „zázračném“ roce 1996 se naši hokejisté stali mistry světa a fotbalisté získali ono zmíněné stříbro.

Na naše sportovce můžeme být právem hrdí a stejně tak můžeme být rádi, že bydlíme v zemi jménem Česká republika. Nezbyvá než dodat ono známé „Hoši děkujem“.

Rendy

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

VALMEZ

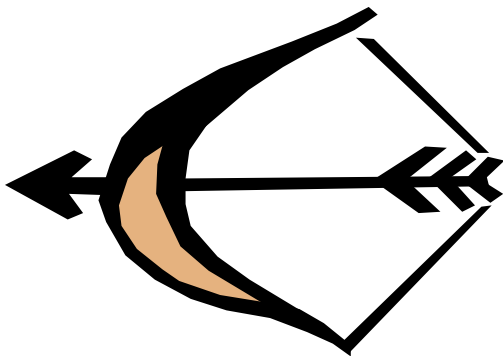
Cílem této akce bylo zazávodit si a poměřit síly s jinými oddíly. Jak to ale nakonec dopadlo, víte sami.

Doprava na místo, kde se závod konal byla ve dvou fázích – první byla vedena Mičkinikvou a Stopařem, druhá Rendym. Poněvadž jsem jel s druhou várkou, tak vám nemohu napsat zážitky první skupiny. Vím jen odstíny – že zabloudili a vyslali záchrannou skupinu, kterou museli nakonec sami zachraňovat. Nám cesta vlakem probíhala klidně. Jakmile jsme po strastiplné cestě bahnitým lesem dorazili na místo, tak jsme si vybalili, neboť už byla skoro tma. Ještě jsme stihli povečeřet, povykládat u ohně a šlo se spát. Noc proběhla bez větších problémů. Nový den jsme zahájili rozcvíčkou a snídaní. A začalo pršet...to je věc, které se musí děsit každý pořadatel. Alespoň nás přestaly otravovat mračna komárů, která některé (že, Ječmen) poznamenala na dlouhou dobu. Určitě si nezapomeňte vzít na tábor něco proti hmyzu. Nastoupil vedlejší program (neboť pořadatelé stále soutěž odkládali) – střelba z luku, vzduchovky a výcvik v lakrosu – ten ale vypadal spíše jako turnaj na Davis Cupu. Po obědě byl závod zrušen a my jeli do Vsetína do místní skautské klubovny. Tam jsme luštili šifry, ubytovávali se, vařili oběd atd.. Večer bylo velké kino – Piráti z Karibiku – Prokletí Černé perly ...mnozí z nás šli spát hodně po půlnoci. Ráno jsme si dali pořádnou rozcvíčku – na dvě poloviny – ta Tarzanova cvičila na dálnici (???). Následovala soutěž Robina Hooda – střelba z luku. Na tu se přišly podívat i fanyšky – dvě skautky z místního oddílu. Nevím jestli obdivovaly nás, nebo naši schopnost minout terč (ač byl vzdálen jen pár kroků). Nicméně jsme v nich asi zanechali hluboké dojmy, neboť nám stále píšou na náš mail – děkujeme.

Potom jsme si zabalili a vyrazili vlakem domů.

Na této akci bylo mnoho nováčků a já jsem rád, že je těžké batohy ani nepřízeň počasí nedokázali zlomit a že se jim akce líbila.

Radši už Mičím J

Páteční aktivity

7.5. 2004

Této páteční aktivity se zúčastnili ŠÍDLO, BÉĎA, NĚŤA, JEČMEN A ŠMODRCH. Hlavní částí bylo určování rostlin. Těm menším to pochopitelně moc nešlo, ale právě proto to děláme. Pro zpestření jsme si zahráli pár her a také jsme vyzkoušeli vysílat morseovku a semafor.

14.5. 2004

Sešlo se nás obdivuhodné množství, akorát z trochu jiného důvodu. Konala se zde totiž příprava na Svojsikův závod světlušek a včlat.

Byli zde Draček, Běďa, Ječmen, Šmodrch, Netopýr, Grizly, Lišák, Škvarek. Celou aktivitu jsme plácali věže ze sádry. Tato činnost bude pravděpodobně pokračovat i na táboře.

21.5. 2004

Sešli jsme se pouze 4 (Já + Ječmen + Běďa + Netopýr), proto jsme si zahráli pouze pár her a rozešli se.

Výsledky etapovky

Zatím jde pouze o přípravu na tábor a protože musím změnit složení týmů, nebude tato tabulka kompletní. Na táboře se bude soutěžit ve třech směrech: Již teď proti sobě soutěží nákaza proti lidem. Na táboře budou ještě soutěžit týmy (ty ještě nejsou sestaveny) a také mezi sebou soutěží jednotlivci, vyhraje ten, kdo se během tábora vyšplhá na nejvyšší úroveň. Zde budou mít mladší výhodu, protože na úrovně potřebují méně zkušenosti. (výsledky jsou ve tvaru JMÉNO / POVOLÁNÍ/ ZKUŠENOSTI / ÚROVEŇ)

Mauglí	arcimág	33	2	Tuhle část tvoří převážně nováčci, proto bude mírně chaotičtější.			
Brouček	hraničář	44	3	Tom	???	17	2
Ječmen	arcimág	40	3	Grizli	???	15	2
Plamen	rytíř	57	3	Jirka	???	15	2
Draček	arcimág	58	4	Xi-xao	???	15	2
Šmodrch	vrhač+rytíř	15	2	Jarda	???	3	1
Sběratel	rytíř	19	2	Kamil	???	1	1
Netopýr	řemdich+luk	75	4	Káně	???	16	2
Běďa	arcimág	57	4	Patrik	???	9	1
Krvák	lučištník	19	2	Leopard	???	18	2
Mona	lučištník	20	2	Dračí Zub	???	7	1
Vlk	řemdich.	27	2	Lukáš Mička	???	4	1
Škvarek	???	11	2	Lukáš Sedmera	???	0	1
Provaz	???	27	2				
Adam	???	14	2				

Připravil Tarzan

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

Táborák pro rodiče, 19. 6. 2004

Grizly ve svatebním a Lišák

Samotný táborák začínal až ve čtyři odpoledne, ale jeho přípravy probíhaly už od deváté ráno. Věrka odvezla z klubovny materiál na „lavičky“, náradí, deky atd. Mičkinikwa se zase postaral o odvoz dřeva na topení od paní Vítkové, takže kolem desáté hodiny se vedení mimo Wablautanagy, zato s přispěním Rendyho, pustilo do práce na místě táboráku. Tím byl jako obvykle plácek u klubovny na Skaličce. Protože jsme si prakticky všechn materiál přivezli, byly přípravy včetně úklidu místa hotové během pár hodin.

Pak tedy následoval nácvik scény vedení. Při něm jsme se jako vždy dobře pobavili a dokonce z původně plánované jedné scény vzešly hned dvě. Po jedné hodině dorazily Sovy, konkrétně Leopard, Mona, VlK a Krvák. Ti se uklidili někam do lesa, kde údajně probíhal nácvik jejich scény. Pak dorazili Medvědi, respektive pouze Lišák, který se začínal bát o osud jejich scény EuroWC. Naštěstí Grizly

nezklamal a objevil se sice trošku opožděně, ale na scénu byl skvěle připraven. Dokonce přišel v obleku! Pak už se to tak nějak trousilo, rodiče, děti, babičky, dědečkové.

Samotný táborák tedy zapálil Mičkinikwa zhruba ve čtyři. Program připravil Wablautanaga, který se ale táboráku nemohl zúčastnit, takže moderování se ujali Mičím s Michalem. Pak už to šlo ráz na ráz, střídaly se scény, písničky, soutěže a vyhlásování všeho možného, co během roku proběhlo. Zajímavá byla rozhodně scénka Medvěďů. Lišák s Grizlym na to byli jenom dva, ale jejich EuroWC se určitě povedlo a vypíchl bych především výkon Grizlyho, který měl opravdu velmi dobře (skoro profesionálně) zvládnutý svůj text, mluvil jako kniha a měl připraveny veškeré rekvizity včetně zmiňovaného obleku. Určitě si taky zaslouží pochvalu Běda, který sám předvedl scénu s loutkou – skautem. Ani Sovy se neztratily, hlavně Monův převlek za maminku byl přesvědčivý. Klasickým nedostatkem byl zpěv, kdy se ke kytarě moc kluků nepřipojilo.

Hlavní hvězdou dne byl ale Ječmínek, který (mimo to, že tradičně oslňoval svým zjevem) slavil dnes 15. narozeniny a tak mimo „dary“ dostal i hobla od vedení. Při druhé

scéně vedení ale začlo solidně pršet, takže už nedošlo na dlouho plánovanou, výpravnou, bohatě obsazenou a hlavně velmi očekávanou (hlavně ze strany nás pesimistů, co už jsme nějaký ten táborák zažili) scénu VlKů. A abychom nepřišli o nejdůležitější bod programu – vyhlášení výsledků celoročního bodování, přesunuli jsme se do klubovny skautů ze Skaličky, kde to bylo trošku stísněnější, ale bylo tam sucho a stačilo to.

Ječmínek dostává hobla ke svým 15. narozeninám

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

Mona s Krvákem ve scénce Sov

nám podařilo rodiče a přátele dobře pobavit. Taky mě určitě potěšilo, že jsem u několika dalších kluků viděl nové skautské košile.

Ječmínkův hvězdný podvečer pokračoval i tady. Zvítězil v bodování za měsíce květen a červen a tím pádem potvrdil i své celkové vítězství v celoročním bodování. V docházce pak zvítězil Dráček (Ječmínek byl „až“ druhý) a v bodování rodů vyhráli samozřejmě naprosto bezkonkurenčně Vlci. Ale tyto výsledky nejdete detailněji v této BK někde jinde. Protože v klubovně nebylo opravdu příliš prostoru, byl toto poslední bod letošního „mokrého“ táboráku pro rodiče. Ještě následovalo pár slov ohledně blížícího se tábora a samozřejmě úklid

Fakt je, že nedorazili a neomluvili se Adam Hazda, Tomáš Měchura a Sběratel. Upozorňuju na to pokaždé a pořád se najdou kluci, co na docházku kašlou a dělají z oddílu holubník. Takhle by se Šavani chovat neměli! Celkově se ale táborák určitě povedl a snad se

Degandawida Stopař

Pojednání o etapovce

Tábor a etapovka – tyto dvě věci k sobě neodmyslitelně patří jako pták a peří. A proto se na letošní etapovku podíváme zblízka. Ze začátku jakoby etapovka ani nebyla, sem tam nějaká etapa, která se stejně nepovedla a v Kůře sice vycházeli jakés takés články s příběhem, jenže ty stejně nikdo nečetl. Uznávám, jejich slohová úprava nebyla zrovna čtivá (mám 3 ze slohu), ale Tarzanovy by byly ještě horší.

Teď však přišel tábor, kde by měla etapovka vrcholit. A taky že bude! Máme připravených plno etap, jsme poučení z dřívějších chyb a můžeme si vybrat optimální podmínky.

Tahle etapovka je rozdělena do tří částí: vlastní etapovka, burza a stavění hraďů. Ani jednu nesmíte podcenit, protože se výsledky sečtou a určí se z nich úplný vítěz. Mnoho etap je bojových, proto doufám jste nepodcenili výzbroj, zejména vy starší by jste měli jít příkladem. Kdo otálel, výzbroj si může dovyrobiť přímo na táboře, bude tam surovin dost.

Jistě vám nemusím připomínat, že v etapovce budete rozděleni do trojic, které budou vytvořeny z osazenstva tábora. Takže pokud už máte vytvořené skupinky, počítejte s tím, že budete roztrženi a promícháni. Společné skupinkové jmění rozdělte podle roků, čím míň let, tím víc peněz.

Lidé ve trojici spolu budou mít službu v kuchyni, hrát etapovku nebo plno dalších činností. Po rodech se bude jen spát v týpí.

Cestovatel

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

Zdravověda

Úpal-přehřátí těla

Život ohrožující stav, při němž stoupá tělesná teplota nad 40°C. Nejčastější příčinou úpalu je pobyt v horkém a vlhkém prostředí, zejména v těsném oděvu, který brání odpařování, a při nadměrné tělesné námaze.

Příznaky: malátnost, pocit žízně, bolest hlavy, závratě, nevolnost až zvracení, horká a zarudlá kůže, rychlý a špatně hmatný tep na zápěstí, poruchy vědomí, křeče.

První pomoc:

1. Při bezvědomí uložte postiženého do stabilizované polohy v chladném a dobře větraném prostředí, uvolněte mu, případně svlékněte oděv a přikryjte ho lehkým prostěradlem. Stále kontrolujte jeho stav a okamžitě přivolejte RPZ nebo zajistěte převoz do nemocnice.

2. Při vědomí postiženého uložte v poloze na znak s mírně podloženou hlavou do chladného a vzdušného prostředí, uvolněte těsnější části oděvu, přikládejte studené obklady na čelo a po malých doušcích podávejte studenou, mírně osolenou vodu nebo studený čaj. Dojde-li k rychlé úpravě stavu, není odborná pomoc nutná.

Úžeh

Bývají tím postiženy především malé děti, které jsou delší dobu vystaveny účinku slunečního záření u vody, na pláži, na loďce apod.

Příznaky: U dospělých rudá pokožka hlavy a obličeje, silná bolest hlavy s nevolností až zvracením. U dětí je hlavním příznakem vysoká teplota přes 40°C, zarudnutí obličeje a hlavy nemusí být význačné, někdy může být i bledost. U malých dětí se projevují křeče až bezvědomí.

První pomoc.

Ihned položte postiženého do stínu, do průvanu, případně ho ovívejte. Na hlavu přiložte studené obklady, uvolněte oděv. Je-li postižený při vědomí, podávejte mu studené nápoje, nejlépe po lžičkách. U dětí zajistěte odborné vyšetření. U dospělých většinou vodorovná poloha ve stínu a obklady vedou k uklidnění a lékařská pomoc nebývá nutná. Chraňte jej před sluncem.

Slunce v duši vám přeje

Ječmen

Pár postřehů ...

Když jsem se náhodou koukl na naše webové stránky do výsledků Javorové nažky (tedy bodování) za posledních 5 oddílových roků, všiml jsem si pár zajímavostí. Určitě velice pozitivní je obrat v dlouhodobém úbytku bodovaných členů. Zatímco v září roku 1999 bylo 41 členů, o rok později už to bylo jen 30, pak 22, 21 a loni jen 16 členů! Teď na konci roku 2003/04 je to zase 25 lidí, což je nejvíc za poslední tři roky.

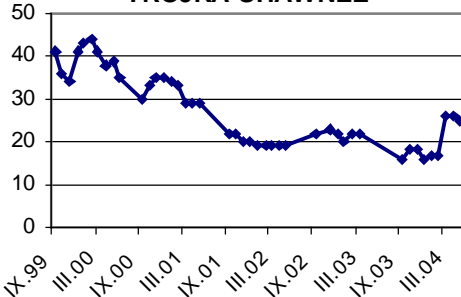
Abyste to zase ale nevyznělo tak růžově. Například loni bylo běžné, aby mělo v měsíci deset lidí stoprocentní docházku a pod padesát procent mělo obvykle jen pár kluků někde na konci tabulky. Letos bylo stoprocentních docházek průměrně kolem pěti za měsíc a například v dubnu mělo docházku 50% nebo nižší 12 lidí z 26 bodovaných. O tento nešvar se zaslouhují především nováčci (což je obvyklý jev), ale taky Kaňata, u kterých se nechození na akce stalo tradicí, která tu nemá co dělat a doufám, že kluci z Kaňat si uvědomí, že docházka na výpravy je naprosto nedílnou součástí oddílové činnosti, bez níž je členství v oddíle téměř k ničemu a samotnému rodu jsou takoví členové spíš na obtíž.

Takže pochvala určitě míří k Dráčkovi, který myslím letos **nevynchal jedinou akci!!!** (jistý si nejsem, protože jakýsi odborník nedodal v říjnu body Vlků, ale pokud tomu tak je, tak se Dráčkovi omlouvám, že jsem na vyhlášení výsledků uvedl, že jeden měsíc neměl 100%. Jeho 9 stopro docházek je samozřejmě kompletní rok, protože bylo bodováno jen 9 měsíců). Druhý je určitě Ječmínek, který vznášel jakési protesty, ale měl skutečně jen 6 stoprocentních měsíců. Mimo říjen, kdy tedy nejsou výsledky Vlků, chyběl ještě v lednu a únoru.

Když už byla ale řeč o těch nováčcích, ne všichni mají problém přizpůsobit se určitým pravidlům oddílového života. Nejlépe to ukazuje „nováček roku“ Grizly. Nejenže ho ještě jednou chválím za vynikající přípravu na táborák (i když přišel později než byl sraz Medvědů), ale také má velmi solidní docházku (myslím, že zatím vynchal jen 2 akce) a hlavně, když náhodou nemůže, je vždycky včas omluven. A podařilo se mu jako prvnímu Medvědovi proniknout v měsíčním bodování na skvělé druhé místo. Doufám, že to takhle půjde dál a už se těším, až se příští rok objeví Grizly i na stupních nejvyšších. Stejně tak věřím, že se

počet bodovaných členů v kmeni
TROJKA SHAWNEE

k jeho přístupu připojí i ostatní nováčci a příští rok bude v Javorové nažce ještě větší konkurence než letos a v první desítce budou pořádné tahačice, kdo urve celkové vítězství. Myslím, že adeptů je už teď hodně, ale jen jednomu člověku ročně se může povést zapsat se nesmazatelně do historie kmene Shawnee.

Zkrátka bodování je docela dobré zrcadlo toho, jak oddíl funguje. Rozhodně máme co zlepšovat, ale snad je to na dobré cestě.

Degandawida Stopař

Rozhovor

A je tu (po delší pauze) opět náš (doufám, že i vás) rozhovor. Dnes bude dotazovaným Wablautanaga. Člověk, bez něhož by naše klubovna nevypadala tak, jak vypadá (tak krásně). Omluvte případné pravopisné chyby, či inteligenci otázek...

PRVNÍ OTÁZKA – jak se jmenuješ ?

Martin Šafář

DRUHÁ OTÁZKA – kdy jsi začal chodit do našeho oddílu? (stačí uvést přibližné století)

V září roku 1990

TŘETÍ OTÁZKA – kdo byl tvůj první rádce?

Začínal jsem v Manatu - George

ČTVRTÁ OTÁZKA – jak jsi přišel ke své přezdívce?

Na druhé schůzce podle vlasů

PÁTÁ OTÁZKA – tvá oblíbená hra?

Shiny

ŠESTÁ OTÁZKA – tvá oblíbená píseň?

Nemám, rád si poslechnu jakoukoli skladbu

SEDMÁ OTÁZKA – tvůj oblíbený film?

Lepší už to nebude

OSMÁ OTÁZKA – tvá oblíbená kniha, popř. autor?

-

DEVÁTÁ OTÁZKA – znáš nějaký výrok, jenž ti dodává sílu jít dál?

Každý den se musíme jednou zasmát

DESÁTÁ OTÁZKA – co ti v poslední době udělalo největší radost (nebo starost) mimo oddíl?

Radost - Umět pobavit ostatní, Starost - jistota

Dost o našich soukromých životech. Jistě byste rádi slyšeli (vlastně četli) názor vedení na oddíl.

Čeho si ceníš na našem oddíle nejvíc?

Že jsem v něm mohl vyrůst

Jistě máš i ty někdy chvíle, kdy si řekneš-proč já to vlastně dělám...co tě v této chvíli přiměje pokračovat v práci pro kmen?

Radost z vykonané práce = že se druzí na mě mohou spolehnout

Koho si ceníš v oddíle nejvíce?

Těch, co tu káru tlačí dál, přiznají chybu a ponaučí se a napraví omyl

Kdo tě v poslední době nějak překvapil?

Náš oddíl je plný překvapení, není nutné některá vytrhávat

Brzy bude tábor-v čem bude letos jiný?

Ukáže se síla a souhra stávajícího vedení a oddílových rádců

A poslední otázka na závěr – představ si, že jsem zlatá rybka – co si přeješ nejvíc?

Aby si člověk chvíli vždy našel a i špetičkou pomohl oddílu, když to nejvíc potřebuje, a nevymlouval se na nesmyslné důvody.

Děkuji všem dotazovaným za spolupráci.

Mičím

Fotoreportáž z tábora 2004 ve Štítech

Tábor začal pro mnohé už v pátek 25. června. Na klubovně se nakládaly věci a odvážely na místo konání letošního tábora, tj. sem.

Tyto úkony náš paparazzi bohužel nezachytil. Ale zato už zachytil následující den, kdy se skupinka starších začala „zabydlovat“, tedy spíše „zapracovávat“.

Zde vidíte WABLAUTANAGU při práci na stolech do jídelny. Zřejmě se něco ošklivým způsobem nepovedlo, tak nastupuje páčení sekrou.

Ovšem stoly a lavice v jídelně, které s Míšou vyrobil, drží skvěle.

MIČKINIKWA, Michal a Běďa se pustili do nelehké stavby marodky. Začátky byly určitě těžké, avšak výsledek stál jistě za to, jak musel uznat i Mičím, který ji po dokončení rovnou otestoval. Letos je marodka vyloženě přepychová a jen pro zahraniční návštěvy.

Takže večerní odpočinek, podpořený opečeným špekáčkem byl jistě zasloužený. Hladový Mona zde brání svoji porci před dotírajícím paparazzim

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

Luxusní je letos umývárka. Kromě moderních kohoutků na studené vodě slíbil Mona i instalaci boileru. Fanyanky Šilely. Jen tak dál, Mono.

Tarzan vzadu se sice drží za hlavu, protože focení vojensky strategických objektů je zakázáno, ale reportér jeho tajemství úspěšné umývárky už pustil do světa

V sobotní večer pak následovala večerní chvilka poezie u ohně a špekáčků. Měli jsme dobrý pocit z poctivě vykonané práce. Druhý den jsme pokračovali, aby mohl v pondělí tábor vypuknout

Rendy

Shrnutí celoroční činnosti Sov

Tento rok bych zhodnotil jako kdyby byl poloviční, protože nováčky jsme nabrali až v polovině roku. Nabrali jsme jich fakt hodně, ale taky jich už chodí trochu méně. Myslím, že zrovna teď je nás nejvíce za posledních pár let a to asi osm. Na většině schůzek probíhá nácvik uzlů, morseovka, příprava na nováčkovskou zkoušku a hlavně hry.

Většina členů už umí minimálně tři uzly a někteří i všechny.

Morseovka vypadá dost bledě, ale Leopard ji umí skoro celou.

Mezi nejaktivnějšího člena bych zařadil Dračího zuba, avšak ostatní kluci nejsou za Dračím zubem v aktivitě a snaživosti nijak pozadu.

Na schůzky nám ještě chodí pomáhat Wyoming, Michal, Mičkinikwa a Vlkova maminka. Všem těmto jmenovaným patří můj dík.

Krvák

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

Hodnocení BK v ročníku č. 15 - 2003/2004

Jak už z názvu stránky vyplývá, na této stránce si dovoluji zhodnotit uplynulý rok našeho oddílového časopisu. A jdeme přímo na věc.

- Zjištěná pozitiva:
- podařilo se stabilizovat časopis jako měsíčník
 - do časopisu přispívala poměrně široká členská základna
 - časopis vychází v předem dohodnutých termínech
 - počet stran se ustálil okolo 28 – 32 každý měsíc
 - vítěz bodování dostává každý měsíc barevný originál

Některé věci se ovšem také nepovedly:

- nepodařilo se dostat do něj pravidelné družinové příspěvky
- často se nedodrží termín uzávěrky příspěvků
- kopírování tolika stránek za oddílová eura taky něco stojí
- počet příspěvků z oddílového života není vysoký, zato se množí doplňkové články, které s oddílem tak moc nesouvisí

No a už honem pojďme k výsledkům naší letošní časopisové hitparády s názvem „Březová kůra 2003/2004 TOP 10 - O zlatou propisku“ která spočívá v hodnocení množství příspěvků od jednotlivých členů oddílů. Tuto rubriku berte spíše s rezervou, protože někdy není důležité, kolik článků pošlete, ale jak kvalitních. To se ovšem hodnotí hůře. Ale pro motivaci do dalšího ročníku zde prezentuji, že:

10. místo získal	Tarzan za	9 stránek
9. místo získala	Rakša za	10 stránek
9. místo získal	Maugli za	10 stránek
7. místo získal	MIČim za	13 stránek
6. místo získal	Michal za	14 stránek
6. místo získal	Cestovatel za	14 stránek
4. místo získal	Ječmen za	16 stránek
3. místo získal	Křeček za	25 stránek
2. místo získal	MIČKINIKWA za	43 stránek
1. místo získal	Stopař za	52 stránek

Za povšimnutí stojí že mezi starší a vedení se dokázali vklínit pouze vítěz bodování Ječmen (že by to nějak souviselo?) a rádce Káňat Maugli.

Takže děkuji všem, kteří chápou, že časopis nemůže psát jeden člověk.

KOLIKÁTÝ BUDEŠ PŘÍŠTÍ ROK TY?

Rendy, který se se svými 72 stránkami bohužel nepočítá

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

POČÁTKY MODERNÍ ČESKÉ STÁTNOSTI (závěrečná 6. část)

Úvod

Minule jsme si řekli, jak se v tehdejší státě žilo. Představili jsme si kulturu a tehdejší sportovní a společenský život. Na svět přišel např. Ferda mravenec, nebo Spejbl a Hurvínek. A není vůbec náhodné, že většina knížek i postav z té doby žije dodnes.

Mračna se stahují

Zatímco se hospodářství ČSR po překonání krize rychle vracelo k prosperitě, politické poměry v Evropě nevěstily nic dobrého. Starý a nemocný prezident Masaryk roku 1935 odstoupil a nástupcem se stal jeho dlouholetý spolupracovník dr. E. Beneš.

Ve všech okolních státech střední Evropy se prosadily velmi autoritativní, profašistické nebo nepokrytě fašistické režimy. Smlouva se SSSR, podepsaná spolu s Francií roku 1935 na obranu proti Německu, měla i svou druhou stránku. ČSR se zdála svým sousedům příliš „levicová“ a Hitler nás přímo označoval za prodlouženou ruku Moskvy a „letišť pro rudé bombardéry“.

Ještě horší však bylo, že ve Francii a Velké Británii byly v té době u moci vlády nepřilíh rozhodné, nezasadové, a především nakloněné politice „appeasementu“ – tj. ustupování. Otevřenému vydírání nacistického Německa, které vyhrožovalo silou zbraní a válkou, se nedokázaly postavit. Naopak se rozhodly uspokojit Hitlera i za cenu, že mu vydají rozsáhlá území včetně pohraničí ČSR. Na Slovensku se stále hlasitěji ozývali stoupenci autonomie, především krajně nacionalisticky zaměřeni členové Hlinkovy Ludové strany. Ještě větší nebezpečí hrozilo z pohraničí českých zemí se silnou německou menšinou.

ČSR začala intenzivně budovat svá opevnění až po roce 1936, kdy už byly agresivní úmysly hitlerovského Německa jasné. Roku 1938 pevnostní systém nebyl zdaleka dokončen, ale vzbuzoval respekt. Ovšem obrana ČSR bez podpory spojenců a proti soustředěnému útoku nejen z Německa, ale i z Maďarska a Polska byla velmi problematická – šipky ukazují plánované

směry útoků. Všimněte si, že celá dnešní Česká republika byla ze tří stran „obklíčena“ tehdejší německou Třetí říší.

Slovník pojmů

Hitler – vůdce nacistického Německa, které rozpoutalo 2. světovou válku

Sudetští Němci – občané německé národnosti, žijící v ČSR (cca 3 miliony)

Sudety – pohraniční oblasti ČSR, kde žili převážně občané německé národnosti

Henlein – vůdce sudetských Němců

puč – pokus o převzetí moci pomocí zbraní

14. září 1937 zemřel T. G. Masaryk a celý truchlící národ jako by zároveň pocítoval, že s ním odešla i záruka a jistota československé demokracie. Následoval rok, kdy měla ČSR oslavit 20. výročí svého vzniku, ale většina obyvatel se právem obávala o

Březová kůra

číslo 163/15. ročník

tuto výspu demokracie – poslední v celé střední a východní Evropě.

V březnu 1938 připojil Hitler ke své říši Rakousko a naše republika se ocitla v německém obklíčení od Ostravy až po Bratislavu. Ale ani zbyvajících kilometrů hranic s Maďarskem a Polskem nebyly hranicemi přátelskými (jen Rumunsko nebylo proti nám, ale případný průchod sovětských jednotek přes své území k nám jednoznačně zamítlo).

V Hitlerově plánu na ovládnutí střední Evropy byla ČSR poslední překážkou. Proto se snažil k jejímu rozbití využít početné německé menšiny žijící v ČSR. Vůdce sudetských Němců Henlein vystoupil s požadavkem na vytvoření zcela uzavřeného německého území s vlastní správou. Naše vláda, dobře si vědoma, že by to znamenalo faktické rozbití republiky, požadavek odmítla a začala posilovat obranná opatření.

Nástup záložníků do armády 20. května se změnil v přesvědčivou ukázkou odhodlání občanů hájit vlast – stejně jako manifest **VĚRNÍ ZŮSTANEME**, podepsaný zprvu 150 předními umělci a vědci a po nich více než 1 miliónem občanů, spolků a společností. Vypsaná národní půjčka na obranu republiky, jejíž konto se rychle zaplňovalo peněžními dary, stejně jako X. všesokolský sjezd demonstrovaly jasně odhodlání bránit republiku, demokracii a svobodu.

ČSR byla rozhodnuta postavit se agresorovi, jiný názor měli bohužel ministerští předsedové západních vlád. V červenci dostal Beneš nabídku, že dohodu mezi vládou a sudetskými Němci zprostředkuje anglický lord Runciman. I když to bylo nedůstojné suverénního státu, československá vláda zprostředkování přijala jako gesto dobré vůle. Brzy se však ukázalo, že Runciman je všechno jiné, jen ne nezaopatřený pozorovatel. V zájmu zachování míru nakonec vláda ustoupila až za krajní mez – přijala všechny Henleinovy požadavky.

A tehdy se ukázalo, oč vlastně nacistům šlo. Hitlera a Henleina československé stanovisko zcela zaskočilo. Chtěli jen provokovat a označit ČSR za agresora. O autonomii nestáli – čs. pohraničí se mělo připojit k nacistické říši. Po několika dnech mlčení rozpoutal Hitler proti ČSR pravé peklo a henleinovci se chopili příležitosti: na 60 místech republiky se 13. září pokusili pomocí zbraní převzít moc.

Nacistický puč však dopadl neslavně. Vláda zareagovala tentokrát rázně a rozhodně. V pohraničí vyhlásila na řadě míst stanné právo a vydala zatykače na sudetoněmecké předáky. Těm nezbylo než prchnout do Říše.

Šanci, kterou potlačený puč přinesl, však znovu zmařil britský premiér Chamberlain. Přestože věděl, že Československo je v právu, dál jednal s Hitlerem v jakési podivné „mocenské hře“. Nerozpakoval se jet znovu za německým vůdcem, aby mu slíbil vydat československé pohraničí. V té

Volební plakát v Německu 1938. Je zřejmé, proč ČSR nacistům tolik vadila (mimo jiné). Po obsazení Rakouska (březen 1938) totiž demokratické Československo zasahovalo hluboko do německé Třetí říše. Je jasné, že to muselo být nacistům trnem v oku.

Důstojník a voják čs. armády Československá armáda byla skvěle vyzbrojena i vycvičena a prodchnuta duchem vysoké bojové morálky a vlastenectví

době to už bylo Hitlerovi málo. Žádal náhle pro Německo mnohem větší díl našeho území a zároveň i odstoupení částí ČSR Maďarsku a Polsku. To bylo v tu chvíli i na anglického „gentlemana s deštníkem“ příliš. A tak ještě jednou, naposledy, svítla jiskřička naděje.

Jan SYROVÝ – čs. generál, hrdina ruských legií, ministr národní obrany a od 23. září i ministerský předseda. Tento „novodobý Žižka“ symbolizoval odhodlání národa bránit republiku

V ČSR nastoupila nová vláda v čele s generálem Syrovým, hrdinou od Zborova, a vyhlásila mobilizaci. Částečně mobilizovala i Francie, Anglie a SSSR. Západní země však zaslepoval strach z nové světové války. Bály se, že je Hitler odhodlán dát povel k útoku. Ten však zkoušel, kam až může zajít. A nešťastný nápad na konání mnichovské konference, kde se jednalo

„o nás bez nás“, spadl nacistům jako dar z nebe.

Dovršení zrady

V Mnichově se pak dva představitelé tradičních demokracií (Francie, V. Británie) dohodli se dvěma fašistickými diktátory (Německo, Itálie) na vydání kořisti Německu za cenu „záchranu“ míru. Marně je Beneš a další prozíraví politici varovali, že nejde jen o nás, ale o celou Evropu, o mír. Že padne-li ČSR, nebude už Německu stát nic v cestě.

Snad nejmutnější bylo, že západní státníky při návratu domů vítal lid jejich zemí jako „zachránce míru pro tuto generaci“ – jak se vyjádřil Chamberlain (předseda vlády Velké Británie).

Po půl roce Hitler pohltit zbytek českých zemí a pod jeho patronací se „osamostatnilo“ Slovensko. Za necelý rok od podpisu mnichovského diktátu přepadlo Německo Polsko. Vypukla 2. světová válka. To už byly nacistické armády vyzbrojeny i kvalitními československými zbraněmi...

Obrázek: Hitler, Daladier, Mussolini a Chamberlain podepisují 29. září 1938 tzv. Mnichovskou dohodu. Mnichovským diktátem ztratila ČSR čtvrtinu (41 100 km²) svého území, na němž žilo téměř 5 miliónů obyvatel. Přišli jsme o 40% průmyslu a hlavní centra těžby uhlí. Bez jediného výstřelu se Hitler zmocnil mohutných opevnění i mnoha zbraní. Národ byl sražen na kolena. Dvacet let byl budován moderní evropský demokratický stát, který se během jediného dne rozpadl v prach... Armáda byla odhodlána k obraně. Nakonec však uposlechla rozkaz a bez boje opustila naše pevnosti na hranicích státu, sice ještě

nehotové, ale již připravené k obraně republiky. Pro naprostou většinu vojáků to byla strašná osobní tragédie...

Dle knihy Kukátko ČSR 1918–1938 připravil Rendy

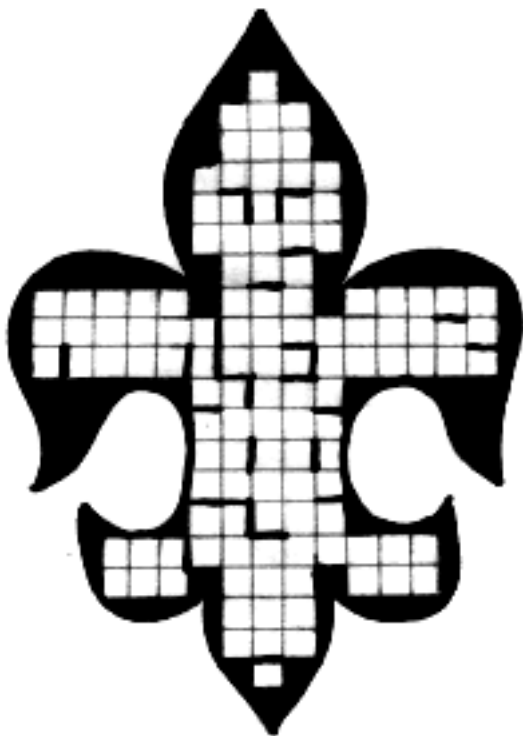
Křížovka

Vodorovně: 1. Zkratka tuny 2. Popravčí 3. Část vozu 4. Ženské jméno
5. Autoznačka Kroměříže, Chemická značka dusíku, zkratka Evžena 6. Propast
7. Občan Ruska 8. Ženské jméno, Mycí přípravek, Kůň s křídly 9. ZACÁTEK
TAJENKY 10. chemická značka kyslíku, 5Kč jinak, Auto značka Švýcarska,
Spojka, Rozkaz pro opylovat, druhá osoba čísla jednotného 11. Jednotka
odporu, Něco utáhl 12. STŘED TAJENKY 13. Autoznačky Vatikánu a Thajska,
Chemická značka Thalia, Iniciála Yvety 14. Turecké mužské jméno, Polní míra
15. Autoznačka Olomouce, Šišlavě spi 16. Pochodové počítání, Chlapcům se změnil
hlas 17. Oslavná báseň, tvrdý strom, Král pouště 18. Mužské jméno
19. Rychlý kousek něčeho 20. UKONČENÍ TÁZACÍ VĚTY

Svisle: A. Jo řečeno jinak B. Zkratka Lubomíra C. Chemická značka india a
uranu D. Hadr E. Ekologie zkráceně F. Polní míra, Část hlavy, Hulákání
jinak, Jednotka odporu G. Okolo básnický, Řeka na Moravě, Zametal jinak, Chlapecké
jméno H. DOKONČENÍ TAJENKY CH. Zájmeno ukazovací, iniciály Evy a Lenky, Němec
jinak, Autoznačka Španělska, Nářadí na řezání, Odčinění hříchu I. Římský pozdrav,
Okolo básnický, Zkratka tiráku, Římská čtyřka J. Ruský duchovní,
K. chem. značka Europa a Yttria L. iniciálky jmen Gábiny, Šimona, Ladislava M.
Autoznačka Rakouska, Zkratka Evropské unie N. Značka severu a jihu, iniciála Jany

Nápovědy:

Oje, upl, šot, řva, ava, pop, eu, y,
tl, v, t, pokání, buro, sas, Vatikán
V, Thajsko T, Španělsko E

Připravil: Běďa

Březová kůra

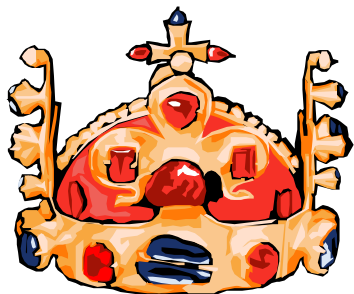
číslo 163/15. ročník

Herna Herna

Král na útěku

Také tahle hra se hraje na šachovnici a potřebujete k ní kromě šachového krále i zásobu černých a bílých dámových kamenů. Ty se dají nahradit knoflíky nebo kamínky jakéhokoli zbarvení.

Stará legenda z Orientu vypráví o tom, jak v kterémsi království vypuklo povstání. Král, který tu vládl, prchá ze svého sídla. Míří sice k hranicím, aby si zachránil aspoň holý život, ale současně se snaží co nejdéle vytrvat na domácí půdě. Ví, že když jednou svou zem opustí, bude s jeho vládou navždy konec. Hranice proto nechce přejít dřív, než ztratí poslední jiskřičku naděje na udržení své moci.

Podle této legendy se hraje na šachovnici hra, kterou jistě neznáš ty, ani nikdo z tvých přátel. Zasedni se svým soupeřem nebo soupeřkou k prázdné šachovnici nebo ke čtvercové síti, kterou si narýsujete na čtvrtku. Kdo z vás vyhraje losování, postaví šachového krále na kterékoli ze čtyř polí ležících uprostřed šachovnice. Druhý hráč má při ruce zásobu dámových kamenů či jiných náhradních drobností. A otevře hru tím, že položí jeden z kamenů na kterékoli volné pole šachovnice. Tím je toto pole trvale blokováno a král už tam nesmí vstoupit.

Potom je na tahu král. Přesune se o jedno pole libovolným směrem tak, jak se může pohybovat při šachu – to znamená na sousední volné pole svisle, vodorovně nebo v úhlopříčném směru.

Jeho soupeř zablokuje druhým kamenem další volné pole.

A tak hra pokračuje dál, oba soupeři se pravidelně střídají. Dámové kameny zůstávají na těch místech, kam byli položeny a královi se stále zmenšuje prostor, kde může manévrovat. Proti povstalcům nemá žádnou naději na vítězství, snaží se jen co nejdéle oddálit chvíli, kdy přeskočí hranici – vyjde ze šachovnice ven, do bezpečí. Jestliže bude při pobytu na šachovnici uzavřen a nedostane se za hraniční linii, jeho prohra bude absolutní – ztratil všechno, i život. Hráč, který takto zakončeného krále vedl, nedostane ani jeden bod. Jestliže však král nakonec uprchne ze šachovnice ven, získá jeho vodič tolik bodů, kolik kamenů nakladl soupeř na herní plán. Čím jich je víc, tím je králův výkon cennější. Jedna partie se totiž skládá ze dvou her. Ve druhé hře si protivníci vymění role. Kdo z nich získá s králem na útěku víc bodů, stane se konečným vítězem.

Ječmen

Obsah čísla 163/15. ročník, které vyšlo 11. 7. 2004:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Slovo Degandawidy – str. 3	Stopař
Ø Euro 2004 v Portugalsku - str. 4	Rendy
Ø Jaová nažka Shawnee 2003/2004 – str. 5	Rakša
Ø ValMez – str. 6	Mičim
Ø Páteční aktivity – str. 7	Tarzan
Ø Výsledky etapovky – str. 7	Tarzan
Ø Táborák pro rodiče – str. 8	Stopař
Ø Pojednání o etapovce – str. 9	Cestovatel
Ø Zdravověda – str. 10	Ječmen
Ø Pár postřehů – str. 11	Stopař
Ø Rozhovor s WABLAUTANAGOU – str. 12	Mičim
Ø Fotoreportáž z tábora 2004 ve Štítech – str. 13	Rendy
Ø Shrnutí snažení Sov – str. 14	Krvák
Ø Hodnocení BK v ročníku č. 15 2003/2004 – str. 15	Rendy
Ø Harceři – str. 16	MIČKINKWA
Ø Počátky moderní české státnosti – str. 18	Rendy
Ø Křížovka – str. 21	Béd'a
Ø Herna – Král na útěku – str. 22	Ječmen
Ø Stránka zábavy – str. 23	Křeček

Příští redakční rada se koná:	Redakce BK všem přeje veselé Vánoce a šťastný Nový rok!!!
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	
Příští číslo vyjde:	

Březová kůra – časopis skautského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 163, náklad 35 výtisků – vyšlo červenec 2004
redakce: Petr Fornůsek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
Vladimír Pacholík, Zábřeh, MOBIL 605 301 871, NEMOBIL zrušen
trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz, vladimir.pacholik@seznam.cz
grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!

Březová kůra

číslo 163/15. ročník